

Sygn. akt III U 973/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 stycznia 2019r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Danuta Poniatowska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Beata Dzienis

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 stycznia 2019r. w Suwałkach

sprawy **R. G.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o ustalenie wysokości kapitału początkowego

w związku z odwołaniem R. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 11 października 2018 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i uwzględnia do okresów ubezpieczenia R. G. jako okres składkowy zatrudnienia od 16 lipca 1983r. do 28 lutego 1985r. na podstawie umowy agencyjnej w (...)

Sygn. akt III U 973/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 11.10.2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B., powołując się na przepisy ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz.1270) odmówił R. G. ponownego ustalenia kapitału początkowego. W uzasadnieniu decyzji wskazał, że wnioskowany okres zatrudnienia od 16.07.1983 r. do 28.02.1985 r. nie został wystarczająco udowodniony, gdyż z przedłożonych dokumentów nie wynika, że z tytułu umowy agencyjnej wnioskodawca podlegał ubezpieczeniu społecznemu.

W odwołaniu od decyzji o odmowie ponownego ustalenia kapitału początkowego, R. G. domagał się jej zmiany i uwzględnienia jako składkowego okresu zatrudnienia w (...)w B. sklep w S. od 16.07.1983 r. do 28.02.1985 r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podtrzymał podstawy skarżonej decyzji.

Sąd ustalił, co następuje:

R. G. urodził się (...). Decyzją z 17.08.2018 r. przyznano wnioskodawcy emeryturę, poczynając od 1.07.2018 r., na podstawie art. 24 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz.1270).

Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego wnioskodawcy oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy organ rentowy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od 1.01.1985 r. do 31.12.1994 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 105,37 %. Uwzględniono okresy składkowe łącznie 17 lat 10 miesięcy i 2 dni oraz nieskładkowe 4 lata i 2 miesiące.

Organ rentowy nie uwzględnił okresu zatrudnienia na podstawie umowy agencyjnej od 16.07.1983 r. do 28.02.1985 r., ponieważ w przedłożonych dokumentach brak informacji, czy w tym okresie R. G. podlegał ubezpieczeniom społecznym.

Wśród dokumentów dotyczących aktywności zawodowej w okresie od 16.07.1983 r. do 28.02.1985 r. odwołujący przedłożył przede wszystkim świadectwo pracy wystawione 22.04.1985 r. przez (...)w B.. Wynika z niego, że R. G. we wskazanym okresie był zatrudniony w tym przedsiębiorstwie jako agent prowadzący w S. na warunkach zlecenia punkt sprzedaży detalicznej części zamiennych do ciągników i maszyn rolniczych (świadectwo k. 14 akt rentowych). Ze świadectwa tego wynika też, że ostatnio otrzymywał wynagrodzenie (...)miesięcznie, a umowa została rozwiązana za wypowiedzeniem ze strony przedsiębiorstwa. Świadectwo jest opatrzone pieczęcią nagłówkową przedsiębiorstwa oraz podpisane przez I. S. – Głównego Specjalistę ds. Ekonomicznych z up. Dyrektora (pieczęć imienna z nieczytelnym podpisem).

Ponadto wnioskodawca wskazywał na dokumenty złożone przez W. C. do sprawy tut. Sądu sygn. III U 117/17, z którym wspólnie prowadził punkt sprzedaży. W sprawie tej Sąd uwzględnił do ustalenia wartości kapitału początkowego W. C. okres jego zatrudnienia od 16.07.1983 r. do 28.02.1985 r. w (...) w B. (prawomocny wyrok z 5.02.2018 r.).

W aktach sprawy III U 117/17 znajdują się między innymi: umowa na prowadzenie na warunkach zlecenia punktu sprzedaży detalicznej z 16.07.1983 r. (k.25-29 akt III U 117/17). Z dokumentu tego, którego rzetelność nie budzi wątpliwości i pozwany tego nie kwestionował, wynika w szczególności, iż wnioskodawca R. G. oraz W. C. na podstawie tej umowy agencyjnej, w okresie od 16.07.1983 r. do 28.02.1985 r. świadczyli pracę w (...)w S. (...) w B.. W umowie zawarty jest zapis (§ 11 pkt 2 i 3), że z tytułu pracy wykonywanej na podstawie tej umowy agencji są objęci obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym, a składki odprowadza do ZUS i je rozlicza zleceniodawca. Ponadto do akt III U 117/17 W. C. dołączył pismo z 23 maja 2003 r. (...)w B. (k.5), z którego wynika, że w okresie obowiązywania tej umowy agencyjnej była odprowadzana „składka na ZUS” co miesiąc, zgodnie z obowiązującymi przepisami. Dołączono również dokumenty dotyczące kosztów finansowych ponoszonych przez agentów w latach 1984 i 1985, kalkulacje finansowe za te lata oraz korespondencję pomiędzy stronami umowy dotyczącą zasad współpracy i zmiany warunków (k. 32-43). Z dokumentów tych wynika wysokość procentowa składki oraz podstawa jej naliczenia od dwóch agentów.

Okoliczność opłacania składek na ubezpieczenia społeczne potwierdziła świadek I. S., która pracowała w (...) w dziale finansowym, a której podpisy widnieją na przedłożonych dokumentach finansowych (zeznania k. 78-79 akt III U 117/17). Świadek stanowczo stwierdziła, że nie było sytuacji, by składki na ubezpieczenia społeczne były zwracane, z uwagi na nieosiągnięcie przez agenta określonego minimalnego dochodu.

Ocena zaferowanych przez wnioskodawcę dowodów upoważnia do uznania za udowodniony okres jego pracy na podstawie umowy agencyjnej od 16.07.1983 r. do 28.02.1985 r. w (...)w S. (...) w B. i opłacania z tego tytułu składek na ubezpieczenia społeczne.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 6 ust. 2 pkt 13 ppkt a ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz.1270) za okresy składkowe uważa się również przypadające przed dniem

15.11.1991 r. okresy, za które została opłacona składka na ubezpieczenie społeczne albo za które nie było obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne tj. okresy pracy na obszarze Państwa Polskiego wykonywanej na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia oraz współpracy przy wykonywaniu takiej umowy objętej obowiązkiem ubezpieczenia społecznego i okresy kontynuowania tego ubezpieczenia, za które opłacono składkę na to ubezpieczenie lub w których występowało zwolnienie od opłacania składki,

Odwołujący domagał się uwzględnienia, jako składkowego, okresu od 16.07.1983 r. do 28.02.1985 r. w (...)w B.. W tym okresie obowiązywały przepisy ustawy z dnia 19.12.1975 r. o ubezpieczeniu społecznym osób wykonujących pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia (t.j. Dz. U. z 1983 r. Nr 31, poz. 146 ze zm.) oraz rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 31.12.1975 r. w sprawie wykonania ustawy o ubezpieczeniu społecznym osób wykonujących pracę na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia (Dz.U. Nr 46, poz. 250 ze zmianą Dz.U. z 1982 r., poz. 102).

Zgodnie z art. 1 ust. 1 powołanej ustawy obowiązkowe ubezpieczenie społeczne określone ustawą obejmuje osoby wykonujące stale i odpłatnie pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia, zawartej z jednostkami gospodarki uspołecznionej. Zgodnie z art. 27 ust. 1 ustawy jeżeli po upływie roku kalendarzowego okaże się, że w ciągu tego roku przeciętny miesięczny dochód z wykonywania umowy nie osiągnął połowy najniższego wynagrodzenia w gospodarce uspołecznionej, składki opłacone za ten rok podlegają zwrotowi, a tego roku nie wlicza się do okresu ubezpieczenia wymaganego do uzyskania świadczeń na podstawie ustawy. Kwotę składek podlegającą zwrotowi pomniejsza się o kwotę pobranych w ciągu tego roku zasiłków przewidzianych w art. 6 ust. 1 pkt 2 i 3.

Istotne są w tym zakresie zeznania świadka I. S.. Potwierdziła ona, iż nie zdarzyło się, aby doszło do zwrotu składek na ubezpieczenie społeczne z uwagi na to, że przeciętny miesięczny dochód któregoś z agentów wykonywanej umowy nie osiągnął połowy najniższego wynagrodzenia w gospodarce uspołecznionej. Nadmienić należy, że kalkulacje finansowe za 1983 r. i 1984 r. były potwierdzone również przez tego świadka.

Wyrok tut. Sądu z 5.02.2018 r. w sprawie III U 117/17 dotyczącej W. C., z którym R. G. wspólnie prowadził punkt sprzedaży, jest prawomocny.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sądowym (m. in. wyrok SN z 2.02.1996 r. w sprawie II URN 3/95) fakty, od których uzależnione jest prawo do emerytury mogą być wykazywane przed Sądem wszelkimi środkami dowodowymi, z tym, że zaliczenie nieudokumentowanych okresów składkowych do uprawnień emerytalno-rentowych wymaga dowodów nie budzących wątpliwości, spójnych i precyzyjnych i takie zostały przedstawione w niniejszej sprawie.

W związku z powyższym, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzeczono, jak w sentencji.